

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Comment savoir si on est sur le bon ou le mauvais chemin ?

(Cum știm dacă suntem pe drumul bun sau pe cel rău ?)

Il faut avoir un bon comportement envers les humains et envers la Nature (Trebuie să avem un bun comportament față de oameni și față de Natură)

Conferința din 18.02.1973

Track 1

Voi așteptați încă, dragi frați și surori, să mai adaug ceva. Dar eu găsesc că această conferință a fost atât de clară, atât de simplă, atât de evidentă, încât mă gândesc să nu mai adaug nimic; că dacă nu ați înțeles această claritate, această conferință, nu veți înțelege nici ceea ce vă voi spune în plus. Dacă luați doar acest argument, de a răsturna: de a vă observa, de a vă analiza și de a descoperi că alergați pe același drum cu întreaga lume, acela de a căuta binele vostru personal, propriul interes limitat și de a nu vedea nimic, de a nu lua în nimic considerare, ci de a călca în picioare, de a transgresa tot restul, de a nu vă analiza pentru a vedea că ați pus tot ce este inferior drept scop: să satisfaceți, să mulțumiți natura inferioară – și niciodată natura superioară, sufletul, spiritul vostru. Acum trebuie să răsturnați și să înțelegeți, să vedeți că în felul acesta nu sunteți pe drumul cel bun, pe care îl recomandă Inițiații; să vă spuneți: «A, și eu fac ca toată lumea ! Deci nu este asta, nu este ideal, nu este perfect, nu este divin. Mă voi schimba !» Atunci luăm aspectul material ca mijloc – munca, activitatea, hrana, hainele, locuința, totul drept mijloc – care să ne ajute să obținem scopul: scopul este perfecțiunea, a deveni ca Dumnezeu însuși. Atunci totul se schimbă, tot, tot, tot. Chiar dacă încerc să vă schițez, să vă explic transformările, multiplele schimbări care se produc în toate domeniile, de la sistemul osos, până la sistemul nervos, ne-ar trebui luni și ani, atât de numeroase sunt schimbările – de care știința oficială nu are idee și nu le poate enumera. Este incalculabil. Doar într-un atom, transformările

care se produc într-un atom, doar transformările care se produc în mișcările electronilor, este incalculabil, inimaginabil, așa că nu are rost... Pentru că nici eu nu pot vedea această imensitate. Eu doar știu, prin sentimentul meu, prin intuiție, prin viziunea mea interioară și prin Știința inițiatică, că este așa. Dar ca să cunoști toate transformările care se produc în întreaga ființă, asta nici eu nu știu, nu sunt la curent. Știu doar, în general, intuitiv, că este așa. Este purul adevăr. Dar este atât de imens, atât de vast, încât într-o întreagă existență n-aș putea să enumăr toate aceste transformări. Și este vorba, în plus, despre bine și rău. Când deviați de la acest drum, când alegeți o altă direcție – acea direcție deplorabilă, întunecată – se produce același lucru: schimbări și transformări de neînchipuit, incalculabile, dar într-un sens rău. Totul, totul merge spre ruină; și nu vedem asta, pentru că este atât de subtil, atât de invizibil, atât de imponderabil, încât nu iese încă la suprafață și nimeni nu constată acest lucru, în afară de clarvăzători, de Inițiați, de marii Maeștri: ei văd imediat această întunecare a ființei umane care a ales latura stângă. El va decădea. Și apoi, cu cât trece timpul, cu atât lucrurile se înrăutățesc. Da. În timp ce, dacă datorită unei singure conferințe sau datorită unei singure cărți, lecturii unei cărți sau pentru că am întâlnit o singură ființă pe pământ sau contemplând o statuie sau ascultând un concert sau o simfonie, regăsim drumul, atunci încep toate transformările. Și dacă continuăm, continuăm, continuăm, ele se amplifică, până când totul devine luminos, totul devine pur, totul devine transparent, totul devine minunat și acesta este, de asemenea, adevărul absolut. Nu vă pot spune mai mult.

Acum, oare oricine poate ști, poate descoperi dacă se află pe drumul bun sau pe cel rău? Da. Eu cred că oricine poate descoperi, el însuși, poate constata el însuși, dacă este pe drumul bun sau pe cel rău. Deși, spunând «drumul bun», «drumul rău» acestea sunt expresii atât de vechi, încât toată lumea le respinge, deocamdată; ei vor să filozofeze, ei vor să analizeze, să lucreze, să arate filozofic, științific, că nu mai există nimic nici bun, nici rău și că toate aceste lucruri care țin de moralitate sunt atât de false, atât de nedefinite, încât ele trebuie acum demolate, că nu mai există limite, nu mai există granițe, totul este un amestec... Oamenii sunt acum pe cale de a scie, de a dovedi că toate acestea erau false: drumul bun, drumul rău, latura stângă, latura dreaptă, latura demonică, latura angelică, toate acestea sunt baliverne, sunt cuvinte (goale), născociri ale oamenilor bisericii, pentru a momi, pentru a hipnotiza, pentru a domina mulțimea și așa mai departe. Sunt explicații de neînchipuit. Dar, cu toate acestea, sunt obligat să simplific lucrurile și să

lucrez cu cuvinte cunoscute, preistorice, folosite, uzate, chiar învechite, dacă vreți, să spun «drumul bun», «drumul rău»; dar nu-i nimic, nu se poate altfel. Dar când spunem «drumul bun», oho, în spatele acestui cuvânt există o întreagă lume bine definită, cu vibrațiile ei, cu undele ei, cu schimbările ei, cu culorile ei, cu parfumurile ei, cu splendorile ei, cu activitatea ei, ooo, lucruri de nedescris. Iar sub cuvântul «drumul rău», de asemenea: în spatele acestui cuvânt se află o întreagă lume cu emanațiile ei, cu manifestările ei, cu culorile ei, cu undele ei, cu dezordinea și cu haosul ei, cu nenorocirile ei, cu tragediile ei, de asemenea de nedescris. Așa că depinde pe care din ele ne-am angajat, de tărtăcuța fiecăruia, de gradul lui de inteligență, de gusturile și preferințele lui.

Și acum, oare oricine poate ști pe care drum se află ? Da. Și am să vă dau criteriile. Iată. Există un criteriu infailibil, absolut, care vine de la Inițiați. Dar atunci când spun Inițiați, înțeleg prin asta acele ființe sublime, nu cei care se numesc ei înșiși Inițiați; de altfel există prea mulți Inițiați pe Pământ, mișună... Dar când spun Inițiați, în mintea mea ei sunt foarte puțin numeroși: cei care trăiesc în Lumină, care au idealul absolut – Împărăția lui Dumnezeu, Lumina. Iar pentru mine, criteriul lor este absolut. Ce spun ei ? Ei spun: constatați, analizați-vă doar, observați-vă un timp; observați-vă și veți vedea: dacă sunteți pe drumul bun, veți constata că în viața interioară și exterioară există ceva frumos, armonios, plăcut, luminos, minunat, mulțumitor, ceva divin, o încurajare, o inspirație, o speranță, o iubire, o bunătate; în timp ce, dacă sunteți pe drumul rău, orice ați face, orice lucruri bune vi s-ar întâmpla, câștigurile, achizițiile, faima, triumfurile, în interior există ceva, ca o disonanță, ceva care slăbește, o îndoială, o nemulțumire, un gol, o teamă, o frică, ceva îndoielnic, care nu este alb. Când veți constata această latură defectuoasă, asta dovedește că, chiar în ciuda aparenței lucrurilor exterioare, nu sunteți pe drumul bun. Da. E ceva care v-o spune, deși nu ascultați de acel ceva, nu vă opriți la el, vă opriți asupra laturii exterioare, mâncați, beți, aveți plăceri, aveți bani, aveți faimă, toată lumea vă stimează; vă opriți asupra laturii trecătoare – pentru că asta nu va dura mult timp. Dar latura interioară vă spune: «Nu, nu, nu. Nu este asta, nu încă, trebuie să te schimbi, să ieși (din asta)»; e (ceva) ca o frică, ca o teamă, o îndoială, golul. Să zicem golul. În timp ce, chiar dacă exterior există tot felul de inconveniente și întreaga lume este împotriva voastră și nimeni nu vă dă dreptate, dacă în interior este o lumină, există acea ???, acea pace, acea bucurie, acea plenitudine, dacă vreți și lipsa fricii, atunci trebuie să continuați. Și dacă veți continua, din ce în ce

chiar și latura exterioară va fi obligată să se schimbe, să se supună, să dea înapoi, să se transforme și să recunoască că ceea ce ați ales este divin, este extraordinar. Deci, sfârșitul este extraordinar de frumos. În timp ce, acolo unde sunteți bine plasați, unde toată lumea vă stimează și toți își ridică pălăria (în fața voastră), dar în interior este ceva diabolic, niște combinații, lucruri care nu sunt cinstite, care sunt dubioase, care nu sunt nobile, calcule, tot felul de lucruri care nu sunt divine, dacă vreți, după un timp, totul se transformă, totul se schimbă și toate lucrurile minunate care sunt dinaintea voastră, dispar, vă părăsesc și apare deșertul, haosul, infernul, apare distrugerea și deveniți un îngrășământ chimic. Cum oamenii nu au această lumină, nu au această inițiere, nu au această înțelepciune, ei nu se gândesc decât la latura obiectivă, la latura exterioară, la latura economică, la latura lumească, ei se înșală. Ei au ales latura obiectivă, (îi interesează) doar cum sunt lucrurile în afara lor și se opresc numai la această latură, cealaltă latură nu contează. De ce ? Pentru că nu sunt inteligenți și, după un timp, vor înțelege, dar pierzând tot vor înțelege că au contat enorm pe latura exterioară. Ei au neglijat, au disprețuit, au respis latura interioară, care este divină, sacră. Și iată încotro aleargă omenirea: obiectivitate, mereu obiectiv; iar «obiectiv» înseamnă să suprimă ceea ce este «subiectiv», pentru că este mincinos; cu latura obiectivă măcar ții, deții ceva tangibil, solid. Și iată cum au luat-o oamenii pe drumul greșit, întreaga lume, vedeți ? Iar Inițiații fac exact invers. Ei dețin latura subiectivă, viața, aici lucrează ei: lumina, viața, iubirea, bunătatea, ??? și atunci latura obiectivă ajunge în slujba lor, într-o zi. Și ei au și Cerul și Pământul, ei dictează situația - dacă sunt răbdători, dacă sunt tenace... Iată adevărata inițiere: să te analizezi, să te cauți, (să știi) unde te afli și cum gândești și dacă atunci într-adevăr, interiorul vostru vă spune: «Sunteți pe drumul bun !», persistați și voi sunteți cei care veți câștiga. Pentru că totul este trecător, totul se schimbă, se transformă, nimic nu este stabil – în afară de latura divină, latura spirit. Doar el dăinuie veșnic. Tot restul este obiectiv, variază, se supune. De pildă, am vorbit cu un prefect, care într-o zi m-a adus până aici cu mașina, un prefect foarte, foarte celebru, foarte cunoscut; am vorbit despre acest subiect: obiectiv, subiectiv. Și el credea, de asemenea, că latura obiectivă este cea care contează, adică capitalul; totul este acolo unde este capitalul. Iar eu i-am spus: «Banii, latura economică, capitalul sunt moarte, trebuie să le deplasezi, cineva le mișcă, le deplasează, deci există ceva viu care le deplasează; așadar capitalul va fi acolo unde (le duce) o forță vie și forța vie sunt ideile. Deci ideile deplasează capitalul. Deci ideile sunt pe

primul loc, iar capitalul le urmează». Ooo, a fost o revelație pentru el ! Ne-am despărțit, el s-a întors acasă și sunt sigur că s-a gândit enorm (la asta) și a văzut că întreaga latură istorică... În aparență – de exemplu o armată, care este masată în cutare și cutare loc. Dar este cineva care conduce acea armată. Deci latura ideilor, gândul, latura vie... iar ele sunt acolo, la dispoziție - și capitalurile și forțele, latura economică, cu toate e la fel. De ce oamenii nu au văzut asta ? Deci, când sunteți în adevăr și contați pe forțele, puterile, ideile, viața voastră psihică, pe lumina, pe voința voastră, pe activitatea voastră interioară, pe elanurile voastre, mai devreme sau mai târziu totul se va schimba. Lucrurile se deplasează. De ce a fost scoasă această filozofie din capul oamenilor ? De exemplu, oamenii spun: «Nu am condiții. Condițiile mele sunt proaste». Condițiile contează, se opresc asupra condițiilor ! Și sunt înghițiți, îngropați, pentru că condițiile sunt cele care conduc tot. Și forța, spiritul unde sunt ? A, nu, nu, nu ! Condițiile materiale și gata, s-a isprăvit, ești îngropat. Da. Vedeți de ce oamenii devin slabi, plâpânzi, sclavi, ei nu pot remedia condițiile, pentru că au distrus forța care conduce condițiile. Priviți ce educație deplorabilă ! Trebuie să schimbăm asta. Priviți, toată lumea spune același lucru. Când spuneți: «Dar de ce... ?» «Aaa, (din cauza) condițiilor proaste !» Știu asta, condițiile sunt o putere, poți muri, poți fi îngropat... Dar oprindu-te (numai asupra lor), dând o greutate, o putere formidabilă condițiilor materiale, suprimi cealaltă (latură). Cealaltă, care putea să remedieze, este inexistentă. Deci vedeți, această filozofie este foarte proastă. Împotriva acestei filozofii lupt eu, nu împotriva oamenilor. Pentru că atâta timp cât această filozofie se plimbă, oamenii devin din ce în ce mai bolnăvicioși, plâpânzi, vulnerabili și slabi, vor fi sclavi. Deja unii sunt alarmați. În această nevoie de lene, de a fi liniștiți, să nu facă nimic, să fie serviți și ajutați – pentru că sunt trândavi, leneși – au lucrat, au lucrat, au lucrat, pentru a avea mașini, aparate, roboți și toate celelalte, pentru ca apoi să nu mai facă nimic: roboții și mașinile or să lucreze în locul lor. Iar acum sunt savanți care se alarmează că omenirea devine sclavă. În loc să fie independentă și liberă, devin aserviți mașinilor și că e sfârșitul omenirii. Da, țipă, se vaită. Ei aduc argumente. Dar Inițiații au știut asta înaintea lor. Ei au spus deja că va fi așa, pentru că oamenii au ales o mentalitate obiectivă. Am citit undeva că a fost descoperită undeva în America, în Pennsylvania, nu știu unde, o întreagă comunitate care de 300 de ani a refuzat tot: n-au vrut să aibă nici motoare, nici electricitate, nici radio, nici telefon, nici televizor, nimic, nimic, nimic. Ei lucrează ca acum 300 de ani, cum se lucra atunci și sunt

fericiți, sunt mulțumiți și satisfăcuți, își cultivă pământul fără îngrășăminte chimice; n-au vrut să aibă nici aparate, nici mașini, absolut nimic. I-au descoperit și sunt cei mai fericiți, cei mai frumoși, trăiesc mult... Trăiesc între ei. E curios. Mașinile vor distruge omenirea. Asta nu înseamnă că și eu trebuie să fiu ca ei, nu. Nu le dau dreptate. Și eu sunt pentru progres; dar, pe lângă acest progres, să trezești, să dezvolti altceva. Știința inițiativă ne va spune cum să trăim, cum să folosim (progresul), în ce direcție, ca să nu facă rău. Vedeți, eu nu sunt nici pentru prima categorie, nici pentru a doua. De ce atunci Spiritul cosmic împinge oamenii să descopere, să inventeze ? Deci există un motiv. Nu trebuie să distrugem acest lucru și să rămânem preistorici, nu ! Trebuie să evoluăm, dar pe lângă această evoluție, pe lângă mașini, aparate etc., să facem să evolueze mentalitatea noastră, care va controla, va conduce și care va duce oamenii către perfecțiunea spirituală; în timp ce acum, mașinile sunt cele care îi vor face sclavi pe oameni. Și cum ei nu-și dezvoltă viața interioară, nici voința, nici forța, ei devin din ce în ce mai slabi, pentru că mașinile lucrează în locul lor; în loc să-și dezvolte memoria, ca druzii, care nu aveau cărți, totul era memorie, totul era în memorie, ei povesteau, nu erau cărți; de când au apărut cărțile, s-a isprăvit cu memoria. Oamenii își pierd memoria. De când sunt mașini – pentru că sunt mașini care înregistrează (???) tot, memoria se duce, se va șterge. Și așa mai departe. De când au mașini, oamenii anchilozează și așa mai departe, pentru că nu mai merg pe jos. Asta pentru a vă spune că, într-o bună zi, unde se va ajunge, dacă nu există o altă inteligență, care să supravegheze, să prevadă, să ???, să aranjeze, ca toate aceste progrese să nu distrugă omenirea ? De altfel, priviți ! Și poluarea, vedeți ? E din cauza acestei industrii, care nu este în slujba unei moralități. Pentru a câștiga, a câștiga este otrăvită întreaga lume. Ca omul acela despre care v-am vorbit. El nu avea nici un scrupul. A observat într-o zi că cartofii pe care îi dădea la porci îi îmbolnăveau. Și a vândut cartofii la piață, ca să nu-i moară porcii. Că avea să moară oameni, ce-l interesa pe el ? Priviți ce mentalitate ! Întreaga lume are această mentalitate. Ei falsifică tot, tot, tot. Ce dacă mor ceilalți, ei câștigă bani ! Vedeți, dragi frați și surori, de ce Inițiatii au ??? asta; de aceea ei insistă asupra altui lucru, care este neglijat, neglijat, lăsat de-o parte. E lăsat de-o parte și totul se duce de râpă. Așadar, vom fi obligați, într-o zi, să studiem acea latură pe care v-o prezint mereu de ani și ani, acea latură abandonată, neglijată, disprețuită, această latură care, tocmai, e divină. Iată, oricare dintre voi își poate da seama dacă se află cu adevărat pe drumul bun sau cu un picior pe drumul bun și cu celălalt pe

drumul rău. Pe amândouă. Sunt foarte puțini care sunt angajați, pentru că, pentru a se angaja pe latura divină, ooo, trebuie să fii foarte, foarte, foarte inteligent, extrem de inteligent și extrem de evoluat. De ce ? Pentru că oamenii sunt atât de amestecați, amestecați, au în ei lucruri bune, lucruri rele și fiecare rău trage spuza pe turta lui și atunci oamenii sunt hărțuiți, sunt subjugați, sunt antrenați către tot felul de lucruri – dar și către lucruri bune. Și atunci se dă mereu o luptă; sunt foarte, foarte, foarte puțini cei care sunt total angajați pe drumul bun. 9 zecimi – 99% - sunt amestecați: când lucruri bune și când, în același timp, de cealaltă parte. În același timp în cele două părți, două rasteluri.

Track 2

Ei da. Priviți, din ce în ce mai mult, în toate familiile, soțul are o amantă – ba poate chiar mai multe – iar soția are un amant. Deci, mereu (tendința) de a amesteca. Oamenii sunt cinstiți și în același timp necinstiți. Până când vor ajunge să aleagă 100% doar ce e luminos, ceea ce e pur, ceea ce e divin, trebuie să fi suferit mult, să aibă multă experiență, multe căderi, multe cucuie, (să fi trecut prin) multe nenorociri, până să ajungă să înțeleagă cum este construită lumea. Adică să cunoască în ce fel Dumnezeu a format ființa umană în laboratoarele, în atelierelor sale cerești și care sunt legile și în ce lume trăim și să cunoască aceste lucruri. Și atunci când le vom cunoaște, nu vom mai putea accepta fraudele și tot felul de lucruri necinstite, dăunătoare. Da. Doar în cazuri excepționale – ca de pildă Iisus. El știa că atunci când va veni pe pământ, avea să fie uciși 5 mii de copii și că vor fi războaie și distrugerii din cauza lui. Știa, dar trebuia să accepte, pentru că ceea ce a adus el, dacă oamenii pot înțelege... Fiindcă copiii vor reveni. Plecarea celor 5 mii de copii... asta mă incită să vorbesc despre alte lucruri, dar nu astăzi. De ce trebuiau să moară 6 milioane de evrei și Hitler trebuia să-i trimită pe lumea cealaltă ? De ce ? Din ce motiv ?

Dar să ne oprim asupra acestei analize. Trebuie să ne analizăm și să constatăm sincer și vom descoperi acest criteriu dacă suntem pe drumul bun sau nu. Nu e greu. Altfel, dacă îi ascultați pe ceilalți, ooo, ceilalți vă vor spune că sunteți acceptabil, că sunteți perfect, că sunteți minunat, că sunteți așa cum trebuie. Ceilalți nu știu cum sunteți în interior. Sau vă vor spune că sunteți criminal, că sunteți un derbedeu, un satir. Ei nu vor vedea cum sunteți în interior. Nu trebuie să te bazezi pe cuvintele celorlalți, ci pe propriile senzații

și descoperiri. Asta e tot. Iar acum, dacă nu mă credeți, încercați să citiți biografii, încercați să parcurgeți istoria și să constatați că toți cei care au avut mari haruri, mari capacități, mari posibilități, când nu duceau o viață așa cum trebuie, își pierdeau toate capacitățile, sănătatea, frumusețea și toate celelalte. Veți vedea, veți constata din istorie. Și atunci veți trage concluzia pe care au tras-o Inițiații: că modul de viață este mai presus de tot și că dacă nu aveți facultăți și aveți tot felul de slăbiciuni, de defecte și așa mai departe, vicii și tot, dar dacă vreți să trăiți cum trebuie și veți începe, din ce în ce veți constata că și viciile și defectele, toate vor dispărea și că niște capacități extraordinare vor veni să se instaleze (în voi) și chiar îi veți depăși pe ceilalți. Iar ceilalți vor pierde aceste capacități, pentru că nu au trăit cum trebuie, iar voi, care trăiți cum trebuie, le veți avea. Da. Noroc că am înțeles asta când eram foarte tânăr. Da. Și mi-am văzut toate defectele, toată incapacitatea... Aaa, a fost formidabil. Nu exista băiat mai prost, mai incapabil ca mine. Asta v-o pot spune. Au fost mulți frați și surori care nu au vrut să mă creadă. Ziceau: «O, spune asta așa, anume». Nu. Este singurul adevăr pe care l-am spus în viața mea. Dar veți spune: «Nu s-ar zice». Nu știu de ce, dar așa a fost. Acum poate vor fi schimbări. Cu atât mai bine, cu atât mai bine ! Și, dimpotrivă, am spus deseori: Voi, care mă depășiți ca și capacități intelectuale, care cunoașteți matematică, chimie, astronomie, tot, iar eu sunt incapabil să le cunosc, veți pierde tot, după un timp, pentru că nu trăiți cum trebuie. Aaa, ei sunt mirați. Nu s-au gândit niciodată că felul de a trăi avea vreo legătură cu asta. Vedeți, în mintea oamenilor, nu există nici o legătură. Felul de a trăi nu are nici o legătură cu capacitățile lor, cu aptitudinile lor, cu calitățile lor, cu câștigurile lor, cu bogățiile lor, cu faima lor. A, nu. Și iată că aici toată lumea se înșeală. Da. Iar eu vă spun: cu capacitățile voastre, care le depășesc pe ale mele, veți merge atât de departe, atât de departe, dar cu o condiție: să trăiți cum trebuie. Și veți vedea, după ani, veți vedea dacă este adevărat. Și chiar puteți depăși pe toată lumea dacă trăiți din ce în ce mai bine. Și lumea întreagă va merge spre ruină, dacă nu trăiește cum trebuie. Iată legi formidabile. Și vedem acest lucru, îl vedem. Au fost cazuri de tuberculoși care au început să trăiască cum trebuie și toți bacilii au fost încapsulați, înveliți în materie calcaroasă și așa mai departe. Și într-o zi reîncepeau nebuniile ca înainte, închisorile (în care erau prinși bacilii) erau sfărâmate, bacilii ieșeau iar, din nou starea lor se înrăutățea și mureau. S-au văzut (cazuri). Dacă e adevărat pentru un lucru, de ce nu ar fi pentru toate celelalte ? Oh, lă, lă ! Orice ai face, nu-i poți convinge pe oameni, pentru că au fost foarte prost învățați, foarte prost informați, foarte

prost educați. Despre asta ar trebui vorbit mereu: modul de a trăi, care ameliorează tot sau urâtește tot. Evident, nu se poate dintr-o dată; cu ce răbdare, cu ce tenacitate, să continui, să continui ani și ani și ani și apoi, chiar și orbii își vor da seama că este atât de adevărat. Dar trebuie ani. Dar ei sunt foarte, foarte nerăbdători, ei vor ca într-o săptămână... Iar apoi, când văd că nu s-a întâmplat nimic, renunță la tot. Ei credeau că totul se poate face într-o săptămână. De-ar fi așa ușor ! Aș fi fost primul care ar fi ajuns la ceva (rezultate). Dar, din păcate, este atât de greu, Ooo, încât încă mai oftez și cert pe toată lumea – începând cu fraternitatea. Este adevărat ce spun ? Haideți să fim rezonabili. Da. Felul de a trăi. Iar pentru a ști acum care este cel mai bun fel de a trăi, trebuie totuși să te instruiști, să-i găsești pe Inițiați (pentru a afla) cum să mănânci, cum să bei, cum să respiri, cum să privești, cum să muncești, cum să iubești, cum să aduci pe lume copii, tot, tot, tot. Acesta este modul de a trăi. Modul de a trăi nu este numai comportamentul, pentru că sunt atâția oameni, care sunt atât de drăguți, de amabili, de buni, de blânzi și nu fac niciodată rău, nu spun niciodată nimic rău nimănui și au asemenea dificultăți și boli... Numai comportamentul nu este suficient. Pe lângă acesta este un întreg domeniu care privește nutriția, băuturile, respirația, gândul, sentimentul și apoi comportamentul, bineînțeles. Este deci o întreagă știință: să cunoști Pământul și planetele și stelele și cum să intri în această armonie cosmică, pentru că armonia cosmică ne dă ??? tot restul. Și comportamentul, desigur, acesta este latura morală. Comportamentul nu este de-ajuns. Vedeți ? Eu compar comportamentul, latura obiectivă este bine, ca și cunoașterea obiectivă, același lucru. Ele ameliorează câte ceva, e adevărat, dar nu tot. Să luăm, de pildă, universitățile: vreți să terminați câteva universități; aveți diplome. Bineînțeles că veți fi bine plasați în viață. Aveți de lucru, bani, un anumit prestigiu, oamenii se vor purta (frumos) cu voi. Veți avea multe lucruri în felul acesta. Dar Dumnezeu știe dacă viața voastră interioară va fi schimbată, transformată. Ele vă vor da posibilitatea să aveți lucruri utile, dar acest fapt nu vă va transforma. Și cu comportamentul e la fel. O latură care... oamenii vă vor iubi, vă vor da de lucru; dar interior, dacă nu știți cum să trăiți, pentru rest, deși sunteți bine acceptați, bine văzuți și toate ușile vă sunt deschise, în interior nu vor fi mari transformări. Și de-aceea spuneam eu că sunt două feluri de cunoaștere: o cunoaștere exterioară, care vă dă bani și un loc în societate, diplome; și o cunoaștere interioară, o cunoaștere inițiativă, care vă transformă. Ea nu vă dă bani, nu vă dă o situație, dar deveniți o divinitate. Și aici, la fel: aveți un comportament bun. Evident, toată lumea va

fi foarte drăguță cu voi, veți fi răsfățați, vi se va da de lucru, bani și mai știu eu ce, dar dacă nu aveți cealaltă cunoaștere – cum să mâncați, cum să beți, cum... Nu este numai comportamentul. Ei bine, nu veți avea parte de transformări extraordinare, pentru a câștiga nu oamenii, nu numai oamenii, ci spiritele naturii, spiritele cosmice. Așadar, în ??? fraților și surorilor de aici, trebuie două lucruri: e nevoie totuși de un comportament bun, zâmbete, priviri bune, cuvinte bune... Este bine, pentru a fi acceptat de oameni. Dar interior, pentru a avea prietenia îngerilor, a arhanghelilor, a spiritelor, trebuie să îi câștigi. Și pentru asta e nevoie de o viață interioară specială. Nu numai exterior. Pentru că sunt mulți oameni care sunt ipocriți, joacă teatru și reușesc să obțină prietenia cuiva pentru a avea moștenirea lui, pentru a avea banii lui, dar în interior... Oh, là, là ! Ce gândesc, ce clocesc ! Există astfel de cazuri. Deci ei reușesc în lumea umană, dar în lumea interioară, în lumea spiritelor, Oh, là, là ! Cât sunt de prost văzuți. Iar alții, care sunt puțin ???, mai jignesc câte puțin, sunt un pic mai iuți la mânie, dar în interior... Ooo. Există și astfel de oameni. Și oamenii aceștia sunt prost văzuți, dar în interior au o iubire și o bunătate, au lucruri extraordinare. De aceea, trebuie amândouă. Deci este nevoie de o cunoaștere despre cum să trăiești și despre cum să te porți, pentru că sunt două lucruri diferite. Faceți plăcere oamenilor, veți fi răsplătiți de oameni, dar dacă ați transgresat forțele Naturii, ea vă va pune la pat. Iar oamenii vor veni și vă vor aduce cadouri. «O, ce cumsecade e !» Dar Natura spune. «Nu, nu, nu ! E prost, e imbecil, trebuie să stea la pat !» Două opinii diferite, vedeți ? Acum e limpede ? (*Râsete*) Sau, dimpotrivă, oamenii aruncă cu pietre după voi, vă urmăresc, dar voi sunteți puternici, aveți picioare bune, vă simțiți extraordinar, dar oamenii vă hărțuiesc și vă detestă. Dar Natura spune: «E băiat bun și îi voi da... și va mânca bine, va bea bine, va dormi bine. Oamenii sunt niște idioți; îl urmăresc pentru că nu știu că este o ființă minunată». Priviți cele două cazuri, vedeți ? Este extraordinar. Iar oamenii nu s-au gândit la aceste lucruri. Învățământul Fraternității Albe Universale ne va învăța ambele laturi: cum să ne purtăm față de oameni și cum să ne purtăm față de forțele Naturii vii. Sunt două lucruri diferite. Da. Vă spun. De exemplu există bețivi: nu sunt pe lume oameni mai buni ca ei; ce bunătate, ce blândețe... Toată lumea găsește că sunt generoși, că sunt minunați, iar cei care beau apă sunt îngrozitori. (*Râsete*) Au spus-o și la televizor. Sunt mulți oameni care beau apă, sunt îngrozitori. Iar cei care beau whisky etc. sunt minunați. Cu siguranță erau bețivi care se protejau între ei. Nu știu, dar asta e părerea mea. Dar ei sunt drăguți, deși beau. Dar Natura... apoi vine ciroza !

Natura a găsit că au făcut stricăciuni. (*Râsete*) Deci trebuie să-i mulțumești pe oameni, dar asta nu-i de-ajuns, doar oamenii. Vedeți, dragi frați și surori ? Vai, vai, vai ! Puteți oare să-mi reproșați, să spuneți că nu e adevărat ? Vă deschid orizonturi, noi porți, noi ferestre, ca să vedeți mai bine.

Câte lucruri aș mai avea să vă revelez, să vă spun, dar e mai bine să ne oprim. Dacă puținul pe care l-ați auzit îl puneți în practică, veți vedea schimbările, transformările care se vor produce și va fi minunat. Credeți-mă – dacă vreți ! Trebuie să învățați cum să respirați, cum să mâncați, cum să iubiți, cum să vă rugați, cum să vă concentrați, în ce să credeți și de ce să vă îndoiiți... Este o întreagă știință. Am spus într-o zi că nenorocirile foarte multor oameni provin din credința lor, din faptul că ei credeau enorm. Au fost mirați. Iar altora le-am spus că toate nenorocirile lor vin din faptul că se îndoiesc enorm. Și apoi le-am spus: «Toată fericirea, toată înălțarea le-au venit unora din faptul că s-au îndoit, s-au îndoit, s-au îndoit, iar altora că sunt în Paradis pentru că au crezut». Dar treaba asta nu e limpede ! Și le-am lămurit cum trebuie. Acum nu mă pot opri asupra lor. Sunt lucruri interesante, pasionante, halucinante (*Râsete*), senzaționale. Unii vor spune: «Am mai auzit această conferință. Trebuie doar să știi să trăiești». Ei da, dar de ce trebuie să repetăm ? Pentru că intrăm din nou în vârtejul, în angrenajul vieții și uităm complet de modul de a trăi; suntem prinși de alte lucruri, care nu sunt asta, și s-a isprăvit. De aceea, trebuie să veniți aici ????? să auziți veșnic asta: modul de viață, modul de viață, modul de viață, până când veți începe să ??? și nu veți mai trăi decât într-un mod divin. În timp ce acum, ați auzit o dată și gata. Viața este prezentă, cu toate farmecele ei, cu tentațiile ei și ești prins în angrenaj și s-a isprăvit. Ești luat de val. De aceea, aveți nevoie să vi se repete acest lucru, numai acest lucru, nimic altceva: modul de viață, modul de viață, modul de viață, că totul depinde de modul de viață, că veți avea Cerul și pământul prin modul de viață – în timp... Nimic altceva. Și clarviziunea și cunoașterea și puterea și frumusețea, tot, prin modul de viață. Să găsiți cel mai bun mod de viață și să nu-i imitați pe ceilalți, pentru că ceilalți, cantitatea, proporția, dozele sunt total diferite. Trebuie să găsiți fiecare doza voastră, cheia voastră pentru a fi la unison. Și poate că vecinul va găsi același lucru în diapazon, în armonie... E o problemă personală: fiecare trebuie să găsească... știind, bineînțeles, în general cum să mănânci, în general cum să respiri, cum să iubești, dar nu este pentru toată lumea la fel. Fiecare trebuie să găsească aplicarea individuală, conformându-se generalului, aspectului general, să-și găsească doza, măsura personală, individuală. Și asta nu e așa

ușor. Nimeni nu vă poate învăța cât să mâncați, trebuie să găsiți voi la ce firimitură să vă opriți. Nimeni nu vă poate explica toate acestea. Noi suntem cei care trebuie să ne găsim locul în univers. Fiecare are locul lui. Vedeți, aceasta este greutatea. Dacă ar fi după anumite norme, calcule absolute, matematice, Ooo, ar fi foarte ușor ! Toată lumea ar fi în armonie, în fericire, în dilatare... Dar iată că fiecare trebuie să găsească pentru el însuși ce e divin, ce e armonios. Și asta va corespunde exact cu cel al vecinului în culoare, în limpezime, în puritatea, în intensitate, în bucurie, dar niciodată în doză, în măsură. De ce ? Pentru că plămâni, de pildă, nu sunt la fel. Cineva va respira mai mult decât altcineva, care are plămâni mai mici. Cineva va mânca foarte puțin, iar altul foarte mult, fără să depășească limitele a ceea ce stomacul său poate să digere. Fiecare trebuie să găsească (pentru sine) și fiecare va fi în normă, deși nu este ca vecinul. De pildă, cineva care va mânca foarte puțin, altcineva prea mult - în raport cu prima persoană: amândoi vor fi în beatitudine, în armonie, fără aciditate, fără dureri, fără colici. Acestea vor fi lucrurile identice: aceeași bucurie, aceeași fericire, aceeași lumină, aceeași puritate, dar doza nu a fost aceeași. Sau n-au mâncat același lucru. Unul va mânca ouă, altul brânză, altul cartofi, dar vor avea aceeași bucurie, aceeași fericire, aceeași forță. Cum să înțelegi, cum să explici asta ? De aceea, fiecare trebuie să-și găsească locul în univers. Și acesta este lucrul greu, pentru că trebuie să lucrezi. Dacă cineva – și doctorii au observat, când trebuie să dea un medicament sau o rețetă pentru remedii, ei sunt obligați să ia în considerare latura individuală, aspectul individual, pentru că același remediu nu acționează în același fel la toți indivizii. Da, au observat asta. În timp ce înainte, era ca și cu sergentul acela din armata bulgară. Când eram soldat, era un sergent la infirmerie care vindeca toate bolile cu tinctură de iod. (*Râsete*). Da, da. Chiar pentru – ce boală ? Dați-i tinctură de iod. Am fost mirat să văd că găsise panaceul universal. Și dacă unii nu se vindecau, ce dacă ? Tinctură de iod ! (*Râsete*) Așa era în trecut. Același medicament pentru a vindeca pe toată lumea. (Iar acum) Ei bine, nu. De ce ? Pentru că acum oamenii au idei preconcepute, sunt dificili. Reacționează greu. Nici măcar nu se știe de ce. Eu știu de ce. Pentru că, întrucât oamenii au dezvoltat spiritul contestatar, acest spirit contestatar acționează chiar împotriva remediilor. (*Râsete*) Idei preconcepute ! Nu mă incitați să dezvolt această problemă, că ajungem până la capitalism și la comunism ! Ca fata aceea, care devenea comunistă: distribuia tot primului venit, în loc să fie puțin capitalistă, să păstreze câte ceva și pentru ea.

După-amiază plăcută, după-amiază plăcută !